

அரூகடே
அமரந் துள்ளனே! என்஑ுள்ளத்தை
அவமானப்படுத்தும்
கவிஞன் என்஑ும்
கர்஑ம்
மகத்தான நின் காட்சி முன்னடே
மாய்ந்து ப஑ோனது!
நரோன பாதயைில்
சீ ராகச சனெற்று
எளிய வாழ்வைப் பின்பற்ற
வழியை மட்டும்
நாடுவனே,
புல்லலைப் புல்லாங் ஑ுழல்
உன்மீ து
மலெல்லிசை ப஑ாழிந்து
மீ ட்டுவது ப஑ோல!

0000000000 [8]: 0000000000000000 00000000 000000000000 !

சிறுவனை
இளவரசன் ப஑ோல் ஆடயைில்
சிங் காரித்து
தங் ஑ச சங் கிலி
஑ழுத்தில் அணிவித்து
வளையிில்
விளயைாட விட்டால்
஑ளிப்பு விளயைாமல் ப஑ோ஑ும்!
ஓவ்வொரு படியில் ஏறும் ப஑ோதும்
தடயைய் நிறுத்தும்,
சிறுவன்
உடயைின் ப஑ட்டும்!
பயந்து
பட்டாடகை கிழிந்திடும் என்று
தயங் கி நிற்பான்,
பயைன்!
புழுதிக் ஑றை பபிந்து
அழுக் ஑ாகும் என்று
உல஑ப் பழ஑் ஑த்தை ஓதுங் கி
விலகிச் சலெவான்,
஑ுழந்தை!
வீ ட்டை விட்டும்
வளையிடே ந஑ர஑ும் அஞ்சி

நரூங்க ஑ுடியாது,
ஏழை, எளியவர், எல்லாம் இழந்தவர்,
தாழ்த்தப்பட்ட,
இனத்திடயே நீ,
எளிய ஆடகை அணிந்து
உலவி வரூம் தளங்களை!
என்னிதயம் என்றகை஑ும்
பாதகை காண ஑ுடியாத
ஓது஑்஑ுப் புறங்களில்
ஓடாங்கிவரூம்
துணயைற்ற எளியாரிடம்,
கீழே அ஑ு஑்஑ப்பட்ட ஑க்களிடம்,
ஏழை ஑ாந்தரிடம் என்றென்றும்
ததோழ஑ை
஑ொண்டுள்ளாய் நீ !

[00000000]